

KZPES

GLASILO ZVEZE FANTOVSKIH ODSEKOV V LJUBLJANI. — IZHAJA VSAK DRUGI ČETRTEK. —
NAROČNINA: LETNO DIN 20, POD SKUPNIM OVITKOM DIN 18. — ROKOPISI SE POŠILJAJO
NA NASLOV: UREDNIŠTVO »KRESA«, LJUBLJANA, KRŽIČEVA 6. — UPRAVA: »KRES«, RA-
KOVNIK, LJUBLJANA 8. ČEKOVNI RAČUN ŠT. 17.871.

LETO XI.

LJUBLJANA, ČETRTEK 17. OKTOBRA 1940.

ŠTEV. 21.

Kristus - naš kralj!

Nebeški kralj, ali naj ne zaupamo v Tebe, ali naj verujemo svetu, ki trdi, da ne bo prišlo Tvoje kraljestvo? Ne! Mi Tvoji borci, mi Tvoji vojščaki trdno zaupamo v Tebe! Mi majhni smo sicer, vendar Ti obljublamo, obljublamo Kralju vseh kraljev, da bomo vedno ostali zvesti Tebi, da bomo širili nauke božjega kraljestva, katerega geslo je: Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe, da bomo žrtvovali za to vse svoje mlade moči; ne bomo se bali bojev, ne, pogumno bo šla naša pot naprej, naprej za slavo in razširitev kraljestva Kristusa-kralja!

Kristus večni kralj neba — mora biti kralj sveta!

Kristus, naš kralj si, kralj naših src, vladar naših duš. Niso bridke naše misli, če nas v življenju zadene udarec, ki nas rani v srce. Ne! Velike so, v nebo gledajoče, v kralja zaupajoče, v tistega kralja, ki je njegovo žezlo ljubezen. Njegova krona ni bila iz zlata in iz srebra, ne; tudi biseri je niso krasili. Pač, so bili biseri, še lepši, kot so, če jih obrusi zlatarjeva roka, še dragocenejši. Iz trnja je bila spletena Njegova krona; nisi je mogel izgubiti, trnje se Ti je zapletlo med lase, se zapilo v kožo, da so iz ran kapljali biseri, kri — Tvoja dragocena kri.

Kristus, odpusti — Kralj si, najvišji sodnik. Mogoče se ne zavedamo, da Te žalimo, in če Te? Teda j nas operi s svojo krvjo in čisti bomo in beli kakor sneg.

Kralj nebeški, križ je bil Tvoj prestol; zasramovanje je bila zahvala za velike dobrote. Toda mi nočemo biti taki. Mi Te ne sovražimo, ljubimo Te, in v ljubezni Ti hočemo izpolniti vsako željo, da bomo vredni imenovati se Tvoji vitezi, da bomo smeli trditi, da smo: vojščaki Kristusa — Kralja!

Rudi Stegmüller:

Kristus Kralj

Ko so se spopadli Perzijci z Atenci, so ti poklicali na pomoč Špartance. To je storil atlet Feidippides, najboljši tekač, ki je pretekel 228 km dolgo pot v dveh dneh, da bi tako pravočasno sporočil atensko prošnjo za pomoč Špartancem in tako rešil svojo ljubljeno domovino.

Slovenski fant in misijoni

(Za misijonsko nedeljo)

Teško si mislim zavednega katoliškega fanta, ki se ne bi zanimal za misijone.

»Pa zakaj?« me bo vprašal.

Glej, zato:

Katoliškemu fantu Bog ni prazna beseda! Ker Boga časti in ljubi, hoče, da ga častijo in ljubijo tudi drugi, tudi tisti, ki ga še ne poznajo, ki ne vedo še nič o njem! Zato hoče pomagati misijonom, ki prižigajo luč vere v temi poganstva!

Katoliškemu fantu je Kristus Gospod, ki ga posluša! Jezus Kristus pa hoče, da se njegov nauk razširi po vsem svetu: »Pojdite po vsem svetu in

nosti, v nevarnosti, da se brez sv. krsta večno pogubi? Mar bomo tu manj plemeniti?

Katoliški fant je na svojo vero ponosen, v svoji veri srečen in zanjo Bogu iz srca hvaležen! Zato želi to srečo, iz hvaležnosti za veliko milost sv. vere, tudi drugim! Razume misijonsko nalogo in pomaga rad in vesel onim, ki jo vršijo!

Katoliškemu fantu je mar njegove lastne duše! Pozna Kristusove besede: »Kar koli ste storili enemu mojih najmanjših bratov, ste meni storili!« Kristus nam bo vse poplačal! Pa, ali ne meniš, da bo ob tvojem misijonskem delu rasla tudi tvoja vera, bolj

Zamorci bero slovenske časopise.

učite vse narode!« Do zadnje poganke kolibe naj Cerkev ponese zaklade Kristusovega odrešenja! Cerkev — to smo mi! Zato moramo pri tem delu pomagati, sodelovati!

Katoliški fant ljubi Cerkev! Ker ljubi Cerkev, ljubi njeno misijonsko delo in prizadevanje, ki je njena srčna zadeva, njena rast, njena večna mladost! Misijoni so nove celice, po katerih raste in se razvija organizem svete Cerkve!

Katoliški fant se odzove klicu svetega Očeta! Njegova želja mu je zapoved! Želja Pija XI., velikega misijonskega papeža, pa je, da vsi pomagamo pri velikem misijonskem apostolatu Cerkve! Sveti Oče budi v nas dandanes apostolskega duha za delo v Katoliški akciji! Kako bomo imeli apostolskega duha, če nimamo misijonskega ognja?!

Katoliški fant je plemenit! Pomaga, kadar vidi bližnjega v stiski! Svoje življenje zastavi, da reši življenje drugemu, ki se utaplja! Kdo pa je v večji stiski kakor oni, katerega duša je v smrtni nevar-

zagorela tudi tvoja ljubezen do Kristusa in da boš res začel čutiti s Cerkvijo njene skrbi, njeno veselje in njeno bol?

»Kaj naj storim, kako naj pomagam?«

Nisi nič iznajdljiv? Najprej se zanimaj za misijone, za njihove potrebe, težave, uspehe, neuspehe! Če ničesar ne veš o misijonih, se ne bo tvoje srce zanje ogrelo! Moraš nekako živeti z njimi, biti z njimi v stikih! Potem boš kmalu spoznal — kar odprle so se mi oči — kaj moraš za misijone storiti! Čutil boš potrebo, da jim na svoj način pomagaš! Zato pridno prebiraj misijonske časopise! Tam boš bral pisma naših misijonarjev, ki so naslovljena tudi nate! Kakor pisma brata, ki je daleč in ki bi rad za svoje veliko delo tvoje pomoči!

Kakšne pomoči? Bom povedal kar naravnost: denarne! Nekateri ne razumejo, ali bolje: nočejo razumeti, kako da je treba za spreobrnjenje pogavnega denarja! Misijonarji potrebujejo denar za potovanja, za cerkve in kapelice, za šole in učitelje, za

bolnišnice in zdravnike! Zelo resno besedo je spregovoril Pij XI.: »Če bi se pogubila tudi ena sama duša zaradi našega oklevanja in pomanjkanja naše radodarnosti, če bi tudi en sam misijonar moral prenehati s svojim delovanjem zaradi pomanjkanja sredstev, ki smo mu jih morda odrekli, — kolika odgovornost bi padla na nas, odgovornost, na katero morda v mirnem toku svojega življenja premalo mislimo!« Premisli te besede, pa boš videl, kako so upravičene! Obenem se zavedaj, da ni denar nikjer bolj naložen, kakor če ga daš za kraljestvo božje!

Seveda, denar še ni vse. Ni niti glavno, čeprav nujno potrebno! Glavno je, da se ljudje spremenijo, da verujejo! Vera pa je milost. Milost pa podeli Bog, če ga zanjo prosimo! Torej molitev! »Pridi k nam Tvoje kraljestvo!« Misli tu na misijonske de-

žele, kadar moliš očenaš! Misli: naj se misijonar trudi v potu svojega obraza, naj rabi vsa sredstva, naj žrtvuje celo svoje življenje — brez milosti, s katero Bog človeka pokliče, ne bo dosegel ničesar! Naj ne bo pomanjkanje naše molitve vzrok, da misijonarji nimajo več uspehov!

Moli tudi za misijonske poklice! »Prosimo torej Gospoda žetve, da pošlje delavcev v svoj vinograd!« Tako nas je učil moliti Gospod sam. Misijonar je največji dar, ki ga more katoliško ljudstvo darovati poganom. Če pa bo kdo slišal glas: »Pojdi tudi ti v svoj vinograd!« pa naj se nikar ne obotavlja! Naj bo hvaležen Bogu za ta klic!

To preberi, slovenski katoliški fant, na misijonsko nedeljo! Vse dobro premisli in videl boš, da se ti je odprlo novo polje, kjer moreš veliko dobrega storiti!

Dr. I. L.

Tudi telovadbo
učí misijonar.

Kralj Peter II. med ljudstvom

Nj. Vel. kralj z Nj. Vis. kneževičem Aleksandrom in svojim spremstvom je pred kratkim napravil potovanje skozi Ibarsko dolino in kraje okrog Raške in Novega Pazarja zaradi spoznavanja teh krajev in njihovih znamenitosti. Pri tej priložnosti je kralj Peter II. obiskal tudi stare zadužbine samostan Studenico in Sopočane. Na sliki ga vidimo pred tem samostanom.

Nj. Vel. kralj in Nj. Vis. knez Aleksander pred samostanom Sopočani.

Športi, ki naj krepijo telo, so različni in se ravnaajo po starosti in priložnosti. Potrebna pa je pri njih sprememba, ki obnavlja športne čare vselej, kadar se zopet ponovijo.

ATLETI NA STADIONU

Tako lepih tekem, kakršne so bile lahko-atletске na Stadionu v Ljubljani dne 24. in 25. avgusta t. l., v resnici še nismo videli.

Ceprav nam je dež in skrajno mrzel veter prvi dan tekmovanja zelo nagajal, tekmovalci niso odnehali in smo bili sodniki naravnost prisiljeni, da smo pričeli s tekmovanjem. Nastopalo je rekordno število tekmovalcev — preko 270, kolikor jih doslej še nismo videli prav pri nobenih tekmah. Med najboljšimi smo opazali državne in olimpijske prvake, ki so enako kakor ostali fantje tekmovali za zmago in čast svojih odsekov. Bili so to bratje Klinar, Košir, Mavsar, Praček in drugi, ter so dali tekmam še prav poseben pomen, saj so to atleti, ki ne nastopajo uspešno le v naši ožji domovini in državi, kjer »pobirajo« druga za drugim prva, oziroma najboljša mesta, ampak ravno tako uspešno nastopajo v zamejstvu pri mednarodnih in olimpijskih tekmah.

Da pa od vas, fantje, ki te vrstice z veseljem prebirate, ne bi morda kdo mislil, da se »bahamo« le z imeni zgoraj imenovanih, naj vam povem na uho, da so ravno te tekme na Stadionu pokazale, da razpolagamo hvala Bogu že tudi z drugimi našimi atleti, ki se s hitrimi koraki bližajo rezultatom onih najboljših. Atleti Kraner, Kuk, Lončarič, Mravlje in drugi so moči, s katerimi bo moral v najbližji bodočnosti računati vsak športnik, ki se resno peča z lahko atletiko.

Za oko so lepe zlasti one discipline, kjer se več tekmovalcev hkrati bori za zmago. To se je zelo lepo videlo pri tekih, kjer je »startalo« po več tekačev, še lepše pa pride kaj takega do veljave, če nastopi v isti disciplini več štafet, kakor ravno pri tekmah. Zanimivo je bilo gledati predajo štafetne palice iz rok v roke. Dobra predaja palice pri štafeti je že 50% uspeha, če ne več. Štafeta je zelo zanimiva borbena točka vsakih tekem in bi bilo dobro, da bi bila stalno na programu tudi vseh naših javnih prireditev.

Med posamezniki moramo omeniti met kopja br. Mavsarja. Njegovo kopje je krasno plavalo po zraku preko arene Stadiona celih 60.60 m daleč, kar je zelo lep uspeh!

Sijajno so se odrezali mladci, zlasti Babič in Bratož, in le škoda, da radi pomanjkanja prostora njihovih uspehov ne moremo podrobneje opisati.

Več ko zanimive so bile tekme v rokoborbi in dviganju uteži. To vam je bilo »premetavanje«! Med posameznimi disciplinami je imela ta panoga skoraj največ gledalcev in »drukarjev«, saj je šlo tu, skoraj bi rekel, za »življenje in smrt«. Kaj takega zmorejo seveda le mladi, zdravi in utrjeni fantje. Rečem vam, da je bilo skoro huje kot svoječasne borbe rokoborcev v dvorani hotela Union v Ljubljani. Odlikovali so se vsi rokoborci, zlasti dober pa je bil br. Dolinšek iz Maribora, ta je nekatere svoje nasprotnike metal okoli sebe, kakor bi imel plačano.

Škoda, da niste videli bratov Žvanov in drugih pri dviganju uteži! To bi se nekateri čudili! Ali si mislite, kaj se pravi dvigniti nad glavo 97.50 kg? In mislite, da sta bila zadovoljna, kaj še! Hotela sta še dalje dvigati, šlo jima je za to, da dvigneta vsaj po 100 kg, vendar jima zaradi njune utrujenosti sodniki nadaljnega

dviganja niso dovolili. Prihodnje leto pa bo »šlo« precej čez 100 kg, tako sta zatrjevala, ko sta zapuščala tekmovališče. Taka je volja do napredka pri mladih, zdravih in poštenih ljudeh in tako je tudi prav! Tudi drugi niso dosti zaostajali, le pogledajte njihove uspehe!

Silno ostra, toda bratska in plemenita je bila borba v odbojki, to je igri z žogo, ki je večina naših odsekov že prav dobro pozna. Je to igra, ki vsakega igralca vsestransko razgiblje in jo zaradi tega in še drugih dobrih lastnosti tudi tokrat kar najbolj priporočamo prav vsakemu odseku.

Za prva mesta se je borilo kar 14 moštev, in sicer 8 iz vrst članstva in 6 iz vrst mladcev. Moštva članstva so bila iz sledečih FO: Dev. Marija Polje, Kamnik, Kranj, Kropa, Ljubljana-Moste, Ljubljana-Trnovo, Maribor III, Zagorje ob Savi. Mladci pa so postavili moštva iz tehle krajev: Dev. Marija Polje, Groblje, Ljubljana-Moste, Ljubljana-Sv. Jakob, Ljubljana-Trnovo in Zagorje ob Savi.

Tekme v odbojki so bile z majhnim presledkom v nedeljo 25. 8. ves dan ob velikem zanimanju gledalcev in še večjem »drukanju« članstva in prijateljev tekmujočih, ki so spodbujali ene kakor druge k zmagi. Med člani sta bila enakovredna odseka Ljubljana-Trnovo in Maribor in je bila igra teh dveh povsem na višku. Tudi druge igre so bile zelo lepe. Zmagal je odsek Ljubljana-Trnovo, 2. mesto si je osvojil Maribor, 3. Dev. Marija Polje, 4. Kamnik itd.

Med mladci se je razvila borba za prvo mesto med onimi iz Dev. Marija Polje in Ljubljana-Sv. Jakob. Po krasni tehniki obeh rivalov so zmagali mladci F. O. Ljubljana-Sv. Jakob, 2. mesto ima Dev. Marija Polje, 3. Zagorje ob Savi itd.

Zaradi izrednih razmer smo letos izjemoma pripustili k tekmam ZFO tudi one odseke in posameznike, ki pri odsekovnih obveznih in podzveznih tekmah iz kakršnega koli vzroka niso tekmovali.

Kakor v uvodu omenjeno, so bile to tekme, ki jih Stadion še ni videl. Je pa tudi prav tako, saj je ravno lahka atletika najcenejša in tudi najbolj dostopna panoga telesne kulture, ker ni vezana na prostor. Tečemo lahko po travniku, stezi, gozdu, ob vodi, tamkaj lahko tudi gojimo vse vrste skokov, izvajamo mete; za odbojko nam zadostuje majhen prostor pred prosvetnim domom, telovadnico, za domačo hišo, na vrtu, ob vodi itd. Popolnoma prosto je naše gibanje, medtem pa lahko uživamo še vse dobrrote božje narave, sonce, zrak in vodo.

Nepričakovano velika udeležba in seveda tudi uspehi so spravili vodstvo tekem v majhno zadrego, kajti za vse zmagovalce nam je zmanjkalo diplom.

Telovadbi, ki stoji v organizaciji na visoki stopnji, se približuje sedaj s svojimi uspehi že tudi lahka-atletika. Eni ko drugi se lepo izpopolnjujejo, na široko zajemamo vse panoge v razvoju telesne kulture in zdravja in to z uspehom na vsej črti. Zato pa tudi rasemo, se dvigamo in zmagujemo!

Le tako naprej in na svidenje pri prihodnjih takih tekmah v še večjem številu!

K uspehom pa prav vsem čestitamo!

REZULTATI PO VRSTNEM REDU, KAKOR SMO TEKMOVALI:

A) Člani tek 100 m

1. Lončarič Rado, Maribor	12	sekund
2. Kuk Avgust, Konjice	12.1	«
3. Mralje Franc, Brezovica	12.2	«
4. Gole Davorin, Lj. Kodeljevo	12.2	«
5. Lipar Ivo, Mengeš	12.4	«
6. Burja Tone, št. Vid nad Ljubljano	12.6	«
7. Omšen Ivan, Dev. Mar. Polje	12.6	«
8. Žula Zemljeslav, Maribor	13	«
9. Avbelj Ciril, Homec	13.1	«
10. Urbančič Tone, Čatež	13.2	«
11. Oblak Slavko, Črnuče	13.4	«

Prvih pet je tekmovalo v finalu.

6. Burja Tone, št. Vid n. Lj., predtek 12.5 sek.

B) Mladci tek 100 m

1. Babič Franček, Maribor	11.8	sekund
2. Bratož Hinko, Lj. mesto	12	«
3. Veider Emil, Mengeš	12.8	»
4. Oblak Ludvik, Tržič	13	«
5. Doganoc Nande, Velike Lašče	13.1	«
6. Šišernik Jakob, Maribor III.	12.6	«
7. Oblak Anton, Tržič	13.5	«
8. Vršaj Egidij, Čatež	13.5	«
9. Kavčič Filip, Kropa	13.9	«

Prvih pet je startalo v finale.

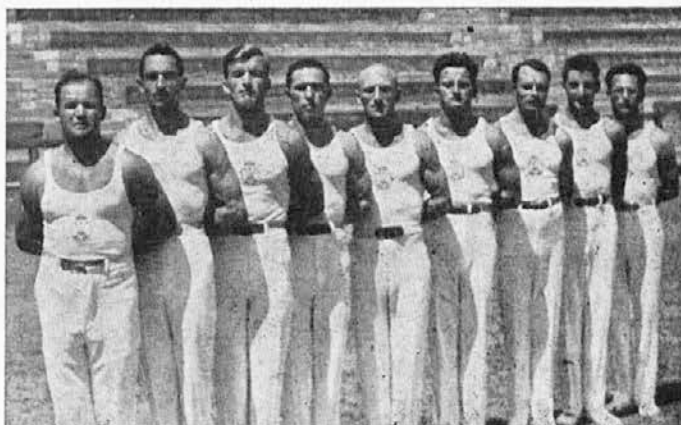
3. Veider Emil, predtek 12.6 sek., 4. Oblak Ludvik, predtek 12.9 sek.

Mladci tek 200 m

1. Bratož Hinko, Lj. mesto	25.2	sekund
2. Oblak Ludvik, Tržič	26.7	«
3. Veider Emil, Mengeš	26.8	«
4. Oblak Anton, Tržič	26.9	«
5. Trapečar Danijel, Sevnica	27	«

Mladci tek 1000 m

1. Žele Romi, Zg. Šiška	3:00	minute
2. Jovan Izidor, št. Vid nad Ljubljano	3:02.4	«
3. Sedej Albin, Lj. Šiška	3:04.2	«
4. Pikelj I., Petrovče	3:04.9	«

Naša vzorna vrsta.

5. Prapečar Danijel, Sevnica	3:42.0	«
6. Mehle Ivan, Tržič	med tekom	odstopil

Člani 1500 m

1. Košir Zmago, Ljubljana Sv. Jakob	4:14.0	minute
2. Proj Ivan, Šmartno p. Kranj	4:32.2	«
3. Jerman Franc, Lj. Sv. Peter	4:34.0	«
4. Hlebce Jože, Šmartno-Kranj	4:41.2	«
5. Strmole Fric, Trbovlje	4:49.0	«
6. Erce Franc, Vodice	5:02.9	«

Člani 10000 m

1. Krepfelj Ivan, Rače-Maribor	36:22.2	minute
2. Knez Rudi, Trbovlje	37:08.0	«

A) Člani met krogla.

1. Klinar Janez, Koroška Bela	11.74	m
2. Jeglič Franc, Lj. Sv. Peter	11.70	m
3. Klinar Tone, Koroška Bela	11.27	m
4. Kuk Avgust, Konjice	11.25	m
5. Malej Tine, Koroška Bela	10.43	m
6. Žvan Jože, Jesenice	10.06	m
7. Praček Ciril, Jesenice	10.00	m
8. Boh Ivan, Ig pri Ljubljani	9.88	m
9. Ahac Rudolf, Jesenice	9.56	m
10. Kompore Tone, Mengeš	9.02	m
11. Urbančič Tone, Čatež	8.77	m

(Konec prihodnjič.)

Med nama

Dekleta, bežite . . .

Saj si to že slišal. Zakaj naj pa dekleta beže? Fantje gredo, kajne. Recimo, da je ta pregovor krivičen, da fantom očita nekako surovost in nasilnost, dekletom pa prevelik strah . . . Morebiti.

Gotovo poznaš mnogo fantov, svojih tovarišev. Fantje dostikrat pridemo skupaj v društvu, pri delu, v odmoru, v gostilni, na izletu. Tako spoznaš fante, drugega za drugim. Brž presodiš, ali je ta dober ali je slab, ali je prijazen, zabaven, družaben itd. Mnogokrat se zmotiš v svoji oceni. Je pa absolutno gotovo merilo za fanta, ki ti natančno pove, ali je dober ali je slab. Kdaj ga boš spoznal? V

družbi z dekleti. Marsikdo se drugod pokaže dobroga, značajnega, kakor hitro je pa pri ženski, pa misli, da mora na mah pokazati vso svojo surovost. Ne izbira besed, brezobziren je, vse poskusi, samo da bi dopadel dekletom. Posebno veselje dobi, če vidi, da njegova družba ali govorjenje dekletu ni všeč. Tukaj, prijatelj se pokaže zrno in pleve, tu se pokažejo plemeniti značaji in veternece. In človek nazadnje o fantu, ki ga je do zdaj morda spoštoval, misli vse drugače. Ženske so tudi v svojem značaju različne, kakor smo različni fantje. Niso vsi fantje kavalirji, pa tudi vsa dekleta niso taka, da bi za vsako stvar že zardele. Ne. In take so še bolj nevarne, ker v fantu, ki morda nima slabih namenov,

razpiha ogenj in pogorišče je včasih veliko. Saj poznaš svoje tovariše, pogledj njihovo razmerje do deklet, pa se ne boš o nikomer zmotil. Izjeme so prav redke in še v teh redkih primerih se izkaže nazadnje pretkana hinavščina.

Pri mladih ljudeh, če govoriva že o razmerju do deklet, je za fante pogostoma najboljša ocena: kratkovidnost. Nič ne vidi, nič ne pomisli, nič ne verjame, nič ne presodi, nič ne računa, edino merilo mu je strast in slepo srce. Ko pride spoznanje, je prišlo prepozno, ko morda poti nazaj ni. Zato je toliko uničenih sreč, strtih življenj, toliko mladih starčkov. In potem bereš v časopisu: Vzrok samomora ni znan. Kajpak. Nazaj ne gre, naprej je težko, trpeti pa nismo vajeni, torej: pod vlak ali kamor koli, samo da je vsega konec. Ko bi vsaj res bilo konec!

Tudi ti imaš dekleta, praviš. Prav, imej ga. Ali pa tudi veš, kaj se to pravi? Ali si že kdaj pomislil, kaj je prava ljubezen? Ali veš, da ne gre tu za eno leto, da gre za celo življenje, za celo večnost, tvojo in njeno?! Če dekleta ne spoštuješ, ga ne ljubiš, je nemogoče, da bi bil iz tega srečen zakon. Poznaš jih mnogo. Vprašaj tiste, ki so poročeni, pa so nesrečni. Vprašaj jih, kako so se na zakon pripravljali. Ali so v zakon prinesli ljubezen? Če je nesreča, manjka prav tega, in če ljubezni ni zakona. V tej luči se presodi, dragi prijatelj, pa si potem sam odgovori, ali imaš pravico reči, da imaš dekleta.

Bežite, dekleta, fantje gredo! Velikokrat je opravičen ta pregovor. Želim pa, da bi bil krivičen. Da bi naši fantje imeli toliko ponosa in časti, da bi v vsakem dekletu videli svojo sestro in mater!

J. V.

Dra, Koroška!

(10. X. 1920 — 10. X. 1940)

*Vso noč upiram v prazni mrak,
vso noč po prsih tipljem*

bolečine ...

kot gora, Korotan, si mi težak...

(Oton Župančič.)

Na levi: Vojvodinski prestol
na Gosposvetskem polju.

Na desni: Knežji kamen. Zdaj v celovškem muzeju.

Društveni koledarček za leto 1941.

Kakor leta 1938. in 1939. tako je Zveza fantovskih odsekov tudi letos izdala za svoje člane in prijatelje »Društveni koledarček«.

Koledarček bo vseboval mesečni koledar z navedbo dela odsekov v posameznih mescih, beležni koledar kakor lansko leto, oboje za čas od 1. oktobra 1940 do 31. decembra 1941, pregledna koledarja za leto 1940. in 1941., več člankov s slikami, kroniko Zveze fantovskih odsekov, pregled lahkoatletskih uspehov, seznam fantovskih odsekov po podzvezah in okrožjih, nekaj najvažnejših zemljepisnih podatkov o zemlji in naši državi, kako izračunamo določeni dan v tednu v preteklosti in bodočnosti, kontrolnik udeležbe pri fantovskih sestankih in telovadnih vajah, ter ostalo kakor lansko leto.

Kljub temu, da je letošnji koledarček za polovico obsežnejši kakor lansko leto ter kljub pordžitvi papirja in tiskarskih izdelkov, je cena koledarčku ista kakor lansko leto, to je po din 6.— za en izvod. Vsak član ali odsek, ki bo razprodal 10 izvodov koledarčka in bo zanj tudi nakazal denar, bo prejel kot nagrado 1 izv. koledarčka brezplačno.

Ker je koledarček izšel že v prvi polovici oktobra, zato opozarjamo vse naročnike »Kresac«, kakor tudi vse člane fantovskih odsekov, da ga čimpreje naroče pri svoje odseku.

Odseki! Zberite takoj vsa naročila svojih članov in sporočite najkasneje do 20. oktobra t. l. Zvezi, koliko izvodov koledarčka naj Vam pošlje.

Fantje! Agitirajte za naš koledarček! Naj ne bo člana, zlasti še ne odbornika FO, ki ne bi imel »Društvenega koledarčka«!

KRIZE NA GORENJSKEM

Po štirih mesecih je zopet enkrat čas odseka, da se oglasi v »Kresu«. Saj je dolžnost, da se oglasimo, da se poslovimo od g. duhovnega vodje Jožeta Šolarja in da pozdravimo novega g. kaplana. Prejšnji g. kaplan nas je zapustil dne 29. avgusta 1940, odšel je tja, kamor si je zmeraj želel: med svoje rojake Dolenjce v Sodržičico.

Zalostni smo bili, ko smo zvedeli, da se poslavlja od nas, in ko mu je na večer pred odhodom prosvetno društvo — pevski odsek zapelo odhodnico. Z njim je izgubilo prosvetno društvo svojega duhovnega voditelja, ravno tako tudi fantovski odsek, saj je najrajši prebil svoj prosti čas med fanti križkega odseka. Hudo nam je bilo vsem, ko smo se na zadnjem fantovskem sestanku poslavljali od voditelja katoliške mladine. Zato mu želimo obilo uspeha na novi fari in prosimo Vsemogočnega, naj ga njegov blagoslov spremlja na vseh njegovih službenih potih. Dolžnost je pa tudi, da pozdravimo v svoji sredi novega duhovnega voditelja, ki je prišel takoj drugi dan po odhodu Šolarja v Križke. Prišel je iz Poljan nad Škofjo Loko. Upamo, da bo tudi novi duhovni voditelj prišel med nas fante in da nam bo dajal zgled katoliškega duhovnega življenja. Zato bodite pozdravljeni med križkimi fanti, ki Vam kličejo: Bog živi!

Križki fant.

PISMO Z GRŠKE MEJE

Minulo je štiri mesece, odkar sem v vojaški suknji. Vendar se nisem povsem ločil od Vas, dragi bratje, saj gledam na Vas preko Kresa, kako delate. Ko berem Vaše prelepe dopise, mi je pri srcu kar toplo. Zelo me razveseli vsaka številka našega fantovskega glasila tu na grški meji. Prav lepo pozdravljam z našim fantovskim Bog živi vse fante naše organizacije, posebno pa okrožje Murska Sobota, njegovega duhovnega vodjo in fantovski odsek Kobilje.

Vugrinec Peter.

FO — IZLAKE

Nekako pet let je, ko smo se izlaški fantje zbrali v svoji društveni sobi ter si ustanovili odsek, v katerem naj bi delali v svojo telesno in duševno korist in v korist naroda in države.

Od ustanovitve do danes smo res mnogo naredili. V letu 1937. smo imeli prvi tabor s telovadnim nastopom, ki je nad vse pričakovanje

Pošiljanje dopisov na Zvezo. Mnogi odseki vprašujejo, ali mora odsek res vsak dopis poslati po okrožju na podzvezo ali Zvezo. Pravilno je, da se vsi dopisi pošiljajo po okrožju na višje edinice, ker je tako okrožje najbolj informirano o delu odsekov. Ker pa je tako poslovanje počasno in dela pošne stroške dvema edinicama, je predsedstvo sklenilo, da morajo odseki pošiljati preko okrožja samo one dopise, o katerih mora biti okrožje informirano, dočim druge manj važne dopise lahko pošiljajo naravnost podzvezi ali Zvezi. O spremembi članstva ali odbora, o prireditvah in nastopih, o mesečnih poročilih itd. morajo biti obveščena okrožja, dočim o kakem naročilu ali vprašanju, oziroma pojasnilu ni potrebno, da je okrožje obveščeno.

Občni zbori. Nekateri odseki še sedaj niso sklicali svojih občnih zborov in se izgovarjajo, da so člani pri vojakihi. Ti izgovori nikakor ne smejo biti vzrok, da se ne bi vršil občni zbor. Z zavlačevanjem občnega zbora trpi delo odseka, ker ne bo mogel odsek vseh nalog, ki jih bo imel v tej poslovni dobi, izvršiti. Zato skličite takoj svoje občne zборе! Poročila onih odbornikov, ki so na orožnih vajah, naj pa poda kak drug odbornik.

Frankiranje pisem. Tajnik mora skrbno paziti, da bo svoje dopise pravilno frankiral. Posebno je paziti na »tiskovine«. »Tiskovina« je samo ono, kar je tiskano ali razmnoženo na razne aparate. Na pisalni stroj razmnoženi dopisi se ne smatrajo za tiskovino. Ne delajte nadrejenim edinicam nepotrebnih stroškov. Vsa premalo frankirana pisma bodo odseki prejeli nazaj.

Bog živi!

uspel. Ta prvi uspeh nam je dal korajžo za nadaljnje delo, ki je obstajalo v prireditvah, akademijah, rednih sestankih in telovadbi, udeležbi na tekmah, iz katerih smo izšli z veliko diplomio; udeleževali smo se vseh okoliških taborov, nastopov in prireditev (odkritja spomenika blagopokojnemu viteškemu kralju Aleksandru I. v Trbovljah, proslav 1. decembra v Zagorju).

Bolj in bolj pa smo pogrešali svoje društvene zastave, pod katero naj

bi se zbirala naša izlaška mladina. In res smo si jo lansko leto nabavili in jo blagoslovili 20. avg. 1939. Vsa prireditev je krasno uspela in bo vsem še dolgo v spominu.

V letošnjem letu je bila večja notranja prireditev na naš fantovski praznik 19. marca. Zjutraj nas je spremljala naša zastava k maši in mizi Gospodovi, nato je bil v dvorani farni sestanek, na katerem je ob polni dvorani fantom in možem krasno govoril g. Miloš Stare. Nje-

FO Izlake.

IVAN NOVAK

Novela iz spomladi pred majniško deklaracijo. — Spisal Ivan Čampa.

Bridko je bilo slovo, toda domovina je klicala in nič ni pomagalo. Črtomir je odšel in pustil Bogomilo samo s svojim starim očetom na blejskem otoku. Medtem pa, ko je on bojeval hude boje, je Bogomila z očetom, ki sta bila oba pogana, sprejela krščanstvo. Vendar ni nikdar nehala ljubiti Črtomira in v strahu, da se mu ne bi kaj zgodilo, je obljubila Bogu in božji Materi vedno devištvo, če se Črtomir vrne živ. Bila je uslišana. V krutem boju pri Ajdovskem gradu, kjer so v noči padli vsi Črtomirovi tovariši, se je on po čudežu rešil in že naslednji dan prišel do ljubljene deklice. Toda kakšno razočaranje zanj, ki je mislil, da bo dobil Bogomilo vso srečno! Že po prvem objemu se mu je izmaknila iz rok in mu povedala, da je postala krščanska z očetom in vso srenjo vred in da leži boginja Živa na dnu jezera. Kruto je bil razočaran Črtomir. Nič ni pomagalo, ko mu je Bogomila dopovedovala, da ga še ljubi in da prav zaradi tega ne more postati njegova žena, ker je Bogu obljubila največjo žrtev, če se Črtomir reši. Pozvala ga je, naj tudi on spregleda, da je blodil v temi in se boril za prazne vrednote. Črtomiru pa je kar naprej lebdelo pred očmi nešteto grozot in pokoljev, ki so jih sovražniki počeli v deželi zaradi Kristusove vere. Ta vera, si je mislil, ni vera ljubezni, temveč vera sovraštva. Šele duhovniku, ki ga je Črtomir že mislil umoriti, se je posrečilo, da ga je prepričal o napačnem početju tistih, ki prinašajo vero z ognjem in mečem. Tudi on sam da je bil nekoč tak, zdaj pa se je spreobrnil k pravi veri in pridobil za Kristusa tudi Bogomilo. Pozval ga je, naj stopi pod slap Savice, v katerega bližini so stali, da bo prejel krst. Črtomir pa se le ni mogel odločiti. Tedaj mu je Bogomila predložila vso bedo zemeljskega življenja in ga vprašala, če je za kratek čas se združiti vredno, da bi se potem vedno bala ločitve v smrti. Če pa ga bo Bogomila počakala nekoč v nebesih kakor deviška nevesta, bo njuno veselje neizmerno. Črtomir se je v to zamislil in, ko je videl, kako

»izmed oblakov sonce zdaj zasije
in mavrica na blede Bogomilo
lepote svoje čisti svit izlije,
nebeški zbor obda obličje milo,«

se ni mogel več upirati. Prepustil se je občutjem, ki so ga obhajala.

»Jok, ki v oči mu sili, komaj skrije,
da ni nebo nad njim se odklenilo,
da je na svetu, komaj si verjame,
tak Črtomira ta pogled prevzame.«

Molče je stopil potem pod slap Savice in se dal krstiti. Potem sta se z Bogomilo poslovila za vedno. On je odšel v Oglej, kjer je postal mašnik, deklica pa domov k očetu.

Viktorijo je pesnitev tako prevzela, da je na glas zajokala. Nekaj časa, ji je bilo, kakor da ni več na svetu in da študent ob njej ni več Novak, temveč neko božansko bitje, ki ji je govorilo te čudovite besede. Šele polagoma se je zavedela. Pa tudi potem ni mogla do besede.

»Ne. Čudovite stvari mi odkrivajte.«

»To je samo košček naše zgodovine. In kolikokrat so se ponavljale podobne stvari. Povejte, gospodična, ali smo vredni tega? Poslušajte, kakšna čustva gojimo mi do drugih narodov:

»Žive naj vsi narodi,
ki hrepene dočakat dan,
ki, koder sonce hodi,
preprij iz sveta bo pregnan,
ki rojak
prost bo vsak,
ne vrag, le sosed bo mejak!«

Glejte, gospodična, taki smo. Nikomur ne maramo nič hudega. Želimo samo, da bi tudi drugi nas pustili v miru.«

(Dalje.)

govor govori je izzvenel v misel, da mora biti vse javno in zasebno življenje katoliškega slovenskega fanta in moža v službi Bogu, kralju in domovini. Popoldne isti dan pa je bila akademija in igra: »Križ in sovjetska zvezda«. Ta dan bo nam ostal še dolgo v spominu.

Ko se poslavljam kot petletni predsednik od Vas, dragi fantje, imam dve želji: da se Vam iskreno zahvalim za Vaše zaupanje in za bratsko sodelovanje in da obdržite isto voljo in korajžjo za delo tudi v naprej.

Bog živi!

Slavko.

Naše ime

Na vaš razpis v 18. št. je naš odsek na občnem zboru 15. t. m. soglasno sklenil, naj dobi naša organizacija staro ime: Orel.

Če bi pa to ne bilo mogoče, naj se pa ZFO preosnuje v Zvezo jugoslovanskih telovadcev ali Zvezo slovenskih telovadcev.

FO na Homeu.

Brali smo Vaš članek v listu, kjer govorite o spremembi imena naše organizacije. Mi smo se glede tega soglasno domenili, da naj naša organizacija dobi ime »Orel«. To predvsem zaradi tega, da bodo tudi oženjeni lahko z mirno vestjo med »fanti«, ker je to doslej bilo zelo čudno.

FO Radomlje.

Na občnem zboru našega odseka dne 15. IX. 1940. je članstvo kot en mož zahtevalo ime »Orel« nazaj.

Orla nazaj: je in je bila to zahteva na naših prireditvah in manifestacijah!

FO Loka pri Zid. mostu.

Razmišljal sem o imenu naše organizacije in se odločil, da ostanemo pri starem imenu Orel. Saj smo kljub razpustu leta 1929 ostali vendar vsi — Orli, pa čeprav si do danes tudi po obnovitvi še nismo naredili imena. Če smo bili že od 1910 do 1929 Orli, zakaj ne bi bili še doslej? Sicer pa: tudi ne bi vedeli kaj početi s starimi prapori, na katerih so povsod orli — katero drugo ime bi bilo primerno praporom? Zato: živel Orel!

B. F. iz Soteske.

Izdaja Zveza fant. odsekov. — Urejuje Fr. Jesenovec, Ljubljana. — Za uredništvo odgovarja A. Trontelj C. M., Groblje - Domžale. — Tiska Misljunska tiskarna Groblje - Domžale (Trontelj C. M.)